

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

léto je za námi a spolu s ním několik velmi úspěšných akcí, kde jsme měli možnost prezentovat naše projekty a prodávat dárky s příběhem Férového občůdku. Plánujeme akce do konce roku, a tak pokud máte tip, kde bychom mohli mít stánek a doplnit ho třeba i o výstavu fotografií či workshopy s africkou tematikou, budeme vděčni za kontakty. Moc rádi přijedeme i na další festivaly, jarmarky, benefiční trhy a akce po celé České republice.

Nákup dárků Férového občůdku je jedna z možností, jak můžeme společně podpořit vzdělání a zdravotní péči dětí v Keni. V tomto bulletinu najdete i další možnosti a for-

my spolupráce například pro školy a firmy. Z každé další podpory máme obrovskou radost, protože, jak popisuje také Robert ve svém příspěvku uvnitř bulletinu, projekt ovlivňuje nejen samotné děti, ale i jejich rodiny, komunitu, ostatní školy a jejich učitele a studenty. A co víc si přát, než vidět naše spokojené studenty, kteří díky projektu vystudovali vysněné školy a snaží se pomáhat dál.

Krásný podzim.

Za Centrum Narovinu
Simona Heřtusová

simona.hertusova@adopceafrica.cz

SOS Ostrov Naděje

Pomozte nám zachránit projekt v Keni

Po dvaceti letech své existence náš hlavní rozvojový projekt Ostrov Naděje, který se stal útočištěm pro 500 dětí, bojuje o přežití!

Chcete podpořit trvale udržitelné projekty s aktivním přístupem místních komunit a dobrovolníků? Přáli byste si vidět konkrétní dopad své podpory a navázat partnerství a pravidelný kontakt? Hledáte oboustranně prospěšnou a přínosnou spolupráci? Více na straně 4. a 8.

Férový občůdek dárky s příběhem

Kdo tvoří tým Centra Narovinu? Představujeme dobrovolníky

Ja som Matka Veseková a pochádzam zo Spišskej Novej Vsi, teda som mala milosť vyrastať v Slovenskom raji. Milujem Ježiša, ktorý ma poslal v roku 2017 do Anglicka slúžiť mu v jeho anjeloch - ľuďoch s postihnutím, zvlášť mentálnym, ktorí sú najkrajšími a najčistejšími ľudskými bytosťami na tomto svete. A tak pracujem v Treloar's, v najlepšej špeciálnej škole vo Veľkej Británii.

Milujem šoférovanie, cestovanie, kdekoľvek ma Pán zavolá,

túžim byť darom pre každého človeka, ktorého v živote stretnem, milujem rozdávať darčeky, robiť ľuďom šťastných a plniť im ich sny.

V roku 2011 som spoznala výnimočného človeka, môjho duchovného bračeka, ktorý mi pomohol splniť si môj veľký dlhoročný sen a spolu sme si adoptovali prvé dieťa na diaľku.

Verím, že s Božou pomocou sa mi podarí budúci rok splniť životný sen našej adoptívnej dcéry a takisto môj - prvýkrát ju navštíviť a osobne stretnúť v Keni.

Je pre mňa veľkou ctou, že som sa v apríli mohla stať aktívnou súčasťou tohto úžasného projektu ako koordinátorka adopcií na diaľku.

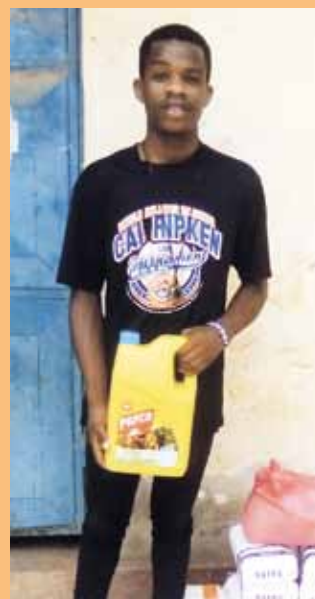
Klub přátel adopce

Z účtu Klubu přátel adopce, kam lidé mohou přispívat pravidelnou i nepravidelnou částkou pod v. s. 800, a kam jdou i přepłatky, které nám věnovali „adoptivní rodiče“ z ukončených adopcí, jsme v třetím školním období 2022 podpořili celkem 38 dětí, které přišly o podporu svého dosavadního „adoptivního rodiče“ anebo na svého „prvního adoptivního rodiče“ teprve čekají. Celkem se jedná o částku 204.600,- Kč.

Za věnované částky na Klub přátel adopce velmi děkujeme.

Hana Jodasová

Představujeme příběh Jeremiaha a Charity, pro které hledáme adoptivní rodiče:

Jeremiah Moku (ID v databázi 41348) se narodil 31. 1. 2003 a má čtyři sourozence. Sedmičlenná rodina bydlí v domku, kde vaří na ohni, svítí elektřinou a vodu nosí ze studny. Rodina je závislá na otci, který měsíčně vydělá okolo 6.000 Ksh (cca 1.800 Kč), což nestačí ani na pokrytí základních potřeb. Jeremiaha baví fotbal, je velký fanoušek Manchester United a velmi dobrý student. V současné době dokončuje střední školu s výjimečně dobrým prospěchem. Nicméně v tuto chvíli není jisté, zda bude moci na vysokou školu vůbec nastoupit. Chlapec má dluh na škol-

ném v hodnotě 6.000 Kč, a proto bychom byli velmi vděční za adoptivního rodiče, který by byl schopen tento dluh uhradit a podporovat hoča při studiu na vysoké škole, což je Jeremiahův velký sen. Díky svým dobrým studentským výsledkům by chlapec mohl dostat státní stipendium, které by částečně pokrylo školné na vysoké škole.

Pokud byste chtěli podpořit Jeremiaha, kontaktujte prosím koordinátorku Alenu na alena.tabet@adopceafrika.cz

Charity Awuor Ouma (ID v databázi 51399) se narodila 27. 5. 2002, má 1 sestru a 3 bratry. Otec je rybář a maminka je v domácnosti. Měsíčně má rodina příjem jen kolem 3000 Ksh (cca 900 Kč). Rodina bydlí ve 2 místnostech hlíněného domku v oblasti Kaksingri Central v místě Gingo. Doma vaří na ohni, vodu si nosí přímo z jezera a svítí petrolejkou. Charity dokončila střední školu s velmi dobrými výsledky, proto byla již přijata na univerzitu, kde by chtěla studovat historii. Na univerzitu by Charity měla nastoupit v září a studovat bakalářské studium. Pokud se nám podaří najít adoptivní rodiče, studium na vysoké škole se stane jejím splněným snem.

Pokud byste chtěli podpořit Charity, kontaktujte prosím koordinátorku Bohunku na bohunka.dusikova@adopceafrika.cz

Co vede naše adoptivní rodiče k pomoci navíc

Někdy, když zpracovávám agendu extra plateb, tak se nad jednotlivými položkami zamýšlím. Co vede naše adoptivní rodiče k pomoci navíc, když již samotná podpora studia je sám o sobě velký dar? Co vede naše adoptivní rodiče, aby pomáhali ještě více nad rámec toho, k čemu se již zavázali v podpoře vzdělání?

Hledal jsem odpovědi ve věcech, které se dětem kupují. Takovým nejčastějším příkladem je nákup kola. Adoptivní rodič věří, že právě kolo udělá jejich dítěti tu největší radost. A myslím, že mají pravdu, především u dětí, které jsou na základní škole. Kolo sice při studiu nepomáhá, ale může zkrátit cestu do školy a tím vlastně také studiu ve finále napomůže. Dalším hodně preferovaným dárkem bývá elektronika, především mobil-

ní telefony. O jejich potřebnosti a využitelnosti pro studium, kdy spousta škol využívá především mobilních aplikací, není třeba pochybovat. A že se mobilní telefony dají kromě komunikace používat i k zábavě, víme přeci všichni. Podobně využitelný dárek je notebook, vhodný pro studium na vysoké škole a především pro komunikaci adoptivního rodiče s dítětem přes internet. Překvapila mě žádost o nákup profesionálního fotoaparátu, byla to známka dobré komunikace mezi dítětem a adoptivním rodičem, kdy rodič přesně věděl, co chlapci udělá radost a zároveň to napomůže splnění jeho snu týkajícího se budoucího profesního směřování.

Mnoho rodičů, přesto že by rádi pomohli, však nemá představu o tom, jak a čím by dítěti nebo i celé rodině udělali radost. V tom případě osloví svého koordinátora, koordinátor dotaz předá mně a já ho předám koordinátorovi dítěti v Keni. Často potom dostávám odpovědi, které vlastně téměř vždy představují prosbu o peníze na jídlo, případně na dluhy na nájmu nebo na nákup ostatních věcí pro domácnost. Naši koordinátoři pak dohlédnou, aby poslané peníze byly použity dle dárcova přání, případně aby nezbedný otec zasláné peníze nepropil. Mnoho adoptivních rodičů také jednou nebo dvakrát za rok pošle určitou částku bez toho, že by se dopředu ptali, na co ji rodina využije. Vědí totiž, že rodiny jejich dar využijí co nejlépe.

Celé je to vlastně o vzájemném předávání radosti, na jedné straně je radost z dárku nebo podpory a na druhé straně radost z toho, že jsme tuto radost mohli svým dárkem nebo pomocí vyvolat. A to mi vlastně pomohlo odpovědět na otázku, kterou jsem si v úvodu toho článku pokládal. Je to pro radost na všech stranách.

Zdeněk Mocek

Zdravotní pojištění

Rádi bychom poděkovali všem, kteří se zapojili do programu zdravotního pojištění pro budoucí období 2022/2023. Celkově jste podpořili 665 dětí a jejich příbuzných a to ve dvou fázích (od 1. 6. 2022 bylo pojištěno 569 dětí a 6 jejich příbuzných a od 1. 8. 2022 72 dětí a 18 příbuzných).

Zdravotní pojištění umožňuje dětem podstoupit zdravotní prohlídky a tedy prevenci proti závažnějším nemocem. V případě onemocnění dítěte podstoupí vyšetření a dostanou nezbytné léky. Zdravotní pojištění zajišťuje lékařskou péči, pobyt v nemocnici a to i v případě úrazů a nehod do max. částky 150 000 KES. Zdravotní pojištění také pokrývá vyšetření zraku a předpis na dioptrické brýle, ošetření zubního kazu, případně hraď i operaci, kterou by si rodina nemohla z finančních důvodů dovolit. V předchozím pojišťovacím období (1. 5. 2021 – 30. 5. 2022) byly děti nejčastěji léčeny na běžné nemoci jako je angina,

ekzém, různé zlomeniny, ale také z důvodu nemocí jako jsou malárie, žaludeční vředy, tyfus a další.

Ještě jednou vám velice děkujeme za podporu.

Eva Jedličková

Staňte se partnerem Ostrova Naděje

Hledáme nové firemní partnery pro rozvojový projekt v Keni

Zajímáte se o rozvojovou spolupráci? Líbí se vám projekty podporující vzdělání a zdravotní péči dětí v Africe? Chcete podpořit trvale udržitelné projekty s aktivním přístupem místních komunit a dobrovolníků? Hledáte oboustranně prospěšnou a přínosnou spolupráci? Přejí byste si vidět konkrétní dopad své podpory a navázat partnerství a pravidelný kontakt s příjemci podpory? **Staňte se partnerem Ostrova Naděje!**

Tento projekt je výjimečný komplexním přístupem k problémům, které řeší přímo v místě a výhradně s místní keňskou komunitou – zdravotnictvím, sexuální výchova, osvěta a prevence,

zemědělství, řemeslná družstva, udržitelné technologie, vzdělání s inovativními přístupy od mateřské školy až po střední školu, sociální péče, postavení ženy ve společnosti. Skutečná partnerská spolupráce mezi místními lidmi a lidmi z Evropy je zárukou vzájemného obohacování, boření mýtů a stereotypů, přinášení nových kreativních pohledů i řešení, posunu ke kritickému myšlení, ale zároveň respektování kulturní odlišnosti.

Na začátku projektu v roce 2003 byl sen Dany, Kena, Joashe a dalších dobrovolníků a jeden hliněný domek, kde začala fungovat první humanistická školka pro asi 20 dětí. Dnes je součástí komunitního centra sirotčinec pro děti od 3 do 18 let, mateřská školka s výukovou metodou Montessori, základní škola, internátní střední škola, vzdělávací centrum s PC učebnou a knihovnou, zdravotní klinika pro cca 20 000 pacientů z oblasti, farma se zavlažovacím systémem, ovocnými stromy a chovem ryb. Denně je v areálu přes 500 dětí.

Hledáme nové partnery, abychom Ostrov Naděje udrželi v současném rozsahu nabízených služeb. Děti v našem projektu pocházejí z prostředí rybářské komunity ostrova Rusinga Island a velmi nelehkých životních situací. Nabízíme vám oboustranně prospěšnou a přínosnou spolupráci. Podpořte svými zkušenostmi, finančně nebo věcným darem tento rozvojový projekt a zapojte se s námi do jeho spoluvytváření.

Možnosti spolupráce

Partnerství pro rozvoj – vyberte si jakoukoliv oblast projektu a rozvíjejte ji s námi.

Adopce afrických dětí – projekt pomoci na dálku – Částka na podporu jednoho dítěte na základní škole činí 7200,- Kč

(300 EUR) / rok a na střední škole a v sirotčinci Ostrova Naděje je to 16800,- Kč (660 EUR).

Podpora učitele/lékaře – více zdrojů financování vnímáme jako podmínku dobrého, trvale udržitelného rozvojového projektu. Hrazení měsíčního platu: učitel MŠ a ZŠ – 6000 Kč (240 EUR), ředitel ZŠ – 8500 Kč (340 EUR), učitel SŠ – 10000 Kč (400 EUR), ředitel SŠ – 12000 Kč (480 EUR)

Férový obchůdek – dovážíme kvalitní keňskou kávu a čaj, mastkové výrobky, šperky. Balíme z nich dárkové balíčky pro klienty a zaměstnance. Součástí balíčku může být také certifikát „Pošli to dál“ v různých hodnotách podporující vzdělání a zdravotní péči.

Sdílený marketing (procento z prodeje) – pojďme spojit Vaše a naše jméno a podpořit dobrou věc.

Samozřejmostí je zpětná vazba – s podporovanými dětmi, učiteli i vedením projektu budete v pravidelném kontaktu a budete přímo sledovat dopad a smysluplnost Vaší podpory. V případě zájmu je možné projekt navštívit a na vlastní oči se přesvědčit, jak funguje. A než tam odletíte, propojíme Vás alespoň „online“. Ostrov Naděje stojí opravdu za to!

Předem děkujeme za Vaši podporu a těšíme se na další formy spolupráce.

Dana Feminová

dana.feminova@adopceafrika.cz, tel. +420 777 711 911

Rusinga Island

Z pohledu studentů medicíny ostravské univerzity

Ahoj! Zdravíme všechny čtenáře a jsme rádi, že se o své zážitky a zkušenosti z ostrova Rusinga můžeme s vámi podělit.

Jsme Jirka a Honza, studenti medicíny na Lékařské fakultě Ostravské univerzity, a již delší dobu jsme si říkali, že bychom mohli někam společně vyjet. A tak jsme hledali mezi celou řadou projektů, až jsme se nakonec rozhodli pro stáž doslova na jiném kontinentu, pojedeme do Afriky a to konkrétně do Keni na Rusinga Island. Abychom zbytečně nenudili čtenáře, tak přeskočíme všechny přípravy a přejdeme rovnou na zážitky z ostrova.

Hned po příjezdu jsme si šli projít areál a pozdravit se se všemi, kteří žijí a pracují na Ostrově Naděje. Namířili jsme si to proto do sirotčince a kuchyně, kde se nacházelo nejvíce lidí včetně madam Desline, která se stará o více než 80 dětí v sirotčinci. Během našeho prvního rozhovoru děti najednou začaly společně zpívat, ale my to nijak nevnímali, ačkoli nám po chvíli Desline řekla, že děti samy od sebe začaly zpívat „welcome song“ na uvítanou jenom pro nás. Toto nás pochopitelně dojalo a během písničky nám došla slova. Poslední, kdo se nám přišel představit, byl vedoucí zdejší kliniky, Emmanuel Sossi. Již na první pohled na nás působil velmi vlídně, vstřícně a pohodově. Prostě člověk, se kterým se chcete bavit.

Přišel první den na klinice a my pořádně nevěděli, co přesně čekat. Hned u vchodu nás přivítala recepční Lynet, laborant Dan, sestra Shilla, doktor Chris a vedoucí lékař Sossi, se kterým jsme na klinice trávili většinu času. Asi po 15 minutách přišel chlapec s tržnou ránou na noze, která krvácela a musela se zašít. V této chvíli se nás Sossi ujal a ukazoval nám, jak takovou ránu ošetřit, umrtvit a následně zašít. Nastal konec našeho prvního pracovního dne a my byli v očekávání, co nám přinesou další dny.

Postupem času nás ať už Chris, Daniel, Sossi nebo například Shilla učili všechno možné (od palpáce břicha přes poslech plic až po provedení malarického testu), abychom se dokázali co nejrychleji osamostatnit a nezávisle na jejich přítomnosti jim mohli pomoci s chodem kliniky. Za několik dní jsme si byli čím dál tím více jistí v odebrání anamnézy, v indikacích laborator-

ních vyšetření či v dávkování jednotlivých léčiv. Nepochybně jsou toto všechno pro nás velmi užitečné informace, jež jsme využívali po celou dobu stáže a určitě z nich budeme čerpat i do budoucna. Díky této lokalitě jsme se mohli rovněž setkat s diagnózami v Evropě zřídka vídanými – splenomegalie u dívky se srpkovitou anémií, HIV-pozitivní pacientka s ascitem nebo děti s diseminovaným svrabem. V rámci akutních stavů jsme se naučili, podle slov Sossiho, věc nejdůležitější – a sice kanylaci, díky níž můžeme doslova zachránit život pacienta. V této souvislosti bylo pro nás velmi obohacující, že jsme museli občas pracovat pod náhle vzniklým stresem, ať už to byla hysterická pacientka nebo dítě plačící při ošetřování rány. Konfrontace s těmito situacemi nás alespoň zčásti zocelila a my za toto děkujeme.

Abychom zajistili to, že na ostrově zůstane něco i po našem odjezdu, vytvořili jsme zdravotní formulář, pomocí kterého mohou lékaři jednoduše, rychle a efektivně odebrat anamnézu včetně symptomů. Udivilo nás, že se tento formulář všem na klinice zalíbil a proces vyšetřování alespoň zčásti urychlil, za což jsme oba velmi rádi.

Sossi nás navíc společně se svými přáteli, jako byl například skvělý učitel dějepisu a náboženství Leonard, vzal na několik výletů, abychom poznali zdejší prostředí, kulturu a přírodu. A tak si z Rusingy odnášíme nejen úžasné zážitky, ale i celou řadu přátelství.

Takže, co jsme si vlastně z Keni všechno přinesli? Kromě toho, že jsme se zdokonalili v mnoha oblastech medicíny, jsme měli možnost navštívit světoznámou národní rezervaci Masai Mara, ostrovy největšího afrického jezera či mauzoleum Toma Mboyi (člověka, díky jehož činnosti se Barack Obama mohl stát prezidentem USA) a především si vytvořit přátelství na celý život. Za to vše z celého srdce děkujeme Ostravské univerzitě a Centru Narovinu.

Další setkání s mými třemi adoptivními dětmi

Na přelomu dubna a května se mi podařilo prožít štěstí a radost zapříčiněnou opětovným setkáním po 2 letech s mými již už dospívajícími třemi adoptivními dětmi Monicou, Vashem a Reaganem. Osud každému z nich umožnil přítomnost biologických rodičů pouze na krátkou chvíli, a tak jsem vděčná této prospěšné organizaci za úspěšnou snahu jim částečně nahradit některé aspekty potřebné ke správnému vývoji jejich osobností. Jedním z nich je hlavně vzdělání, které s sebou přináší další užitečné a potřebné dovednosti. Také to možná těmto dětem dává pocit, že jim přeci jen někdo stojí za zády s ochranným štítem tak, jak to dělá většina rodičů po celém světě.

Již po druhé jsme s dětmi navštívili národní park Nairobi, kde se vyskytuje rozmanité množství živočišných i rostlinných dru-

hů. Pokud v TV rádi sledujete zvířecí dokumenty, velká část z nich pochází právě z Afriky. Pokud bereme naše malé děti do zoologických zahrad, mají zde možnost již v útlém věku spatřit v uměle vytvořeném prostředí klenoty této africké živočišné

říše, mezi které se řadí kupříkladu lvi, sloni, žirafy, zebry a další. Děti, například právě ty z Keni, mohou bydlet třeba jen 30 kilometrů od těchto zvířat žijících ve svých přirozených podmínkách, a možnost je vidět nikdy nebudou mít, protože jim to finanční situace nedovoluje. Tyto naše exkurze by se tedy daly považovat spíše za výuku biologie než za rodinný výlet. Opravdu se nám tehdy poštěstilo. Z džípu jsme byli svědky

úchvatné podívané a vyskytli se v těsné blízkosti některých výše jmenovaných zvířat, zvláště lva krácejícího vedle auta

nebo dvou žiraf. Děti byly fascinované skutečnou velikostí zvířat, neb jak samy říkaly, znaly je jen z obrázků.

V Nairobi jsme se rozloučili s Monicou, poněvadž tam je její domov, a přesunuli se s kluky o 400 km po Keni dál do školního areálu Ostrova Naděje (na Rusinga Island), jenž je zase domovem pro ně. Tam jsme se snažili kvalitně a účinně trávit čas hlavně doučováním pro ně problematických předmětů a debatováním o jejich budoucnosti, protože tento rok střední školu zakončí.

Praktikovali jsme hlavně metodu, kdy student, který se sám potřebuje něco naučit, předstírá, že je učitelem a sám danou látku druhé učí. To se ukázalo jako velice efektivní. Každý den jsem je z látky znovu zkoušela a pamatovali si čím dál více informací, až nakonec věděli úplně všechno. Apelovala jsem, ať si takto vzájemně pomáhají, vždy se chovají k lidem slušně a poctivě. Mám je ráda, jako by byli vlastní, a vždy mi bude záležet na tom, aby z nich byli úspěšní a slušní lidé. Za zájem o dobrou a nesmírně smysluplnou věc děkuji i Vám.

Evelína Milfortová

20 let Adopce na dálku – 20 let krásných příběhů

Jsem rád, že jsem od roku 2007 součástí tohoto projektu. Je to sice už dlouhá doba, ale stále si pamatuji na nižší stupeň školy, který jsem studoval, než jsem se připojil k Ostrovu Naděje. Tehdy mi bylo teprve šest let (2006) a téměř každý den jsem dostával výprask za pozdní příchod do školy a někdy i za nesplnění úkolu. Představa, že se po víkendů vrátím do tohoto prostředí, byla těžko snesitelná.

Když jsem se připojil k Ostrovu naděje, všechno se změnilo. Prostředí se od mé předchozí školy hodně lišilo, bylo klidné, výuka byla jiná a učitelé nebyli tak nepřátelští jako ti, kteří mě učili předtím.

Dalších 14 let jsem strávil v Ostrově Naděje, kde jsem se řídit zásadou „chovej se k druhým tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě“. Bylo to nesnadné z mnoha důvodů. Nepřátelsky naladění lidé z mé komunity, kteří věří, že jediným způsobem, jak děti vychovávat, je bít je za jejich chyby. Nedokázali se smířit s myšlenkou nenásilí, která je v Ostrově Naděje dodržována. Když jsme šli ven na mimoškolní aktivity, jako je sport, učitelé, členové komunity a dokonce i studenti z jiných škol nás považovali za neúspěšné a neukázněné studenty. Celou dobu s námi jednali agresivně a pronášeli výroky typu „tohle není Ostrov Naděje“, aby ukázali, že nás mohou klidně zmlátit a nic se nestane.

V roce 2016 jsem nastoupil na střední školu Ostrova Naděje. Se spolužáky jsme byli první třídou na střední škole. Právě jsme zahájili další cestu, na které jsme museli snášet kritiku a nenávisť okolí. Bylo to ještě horší. Naše škola byla jedinou školou v celém regionu, kde studenti nenosili uniformy. Tentokrát už komunita téměř mlčela o metodě nenásilí. To, že jsme na rozdíl od jiných škol chodili do školy v civilu, se pro ně stalo další těžko přijatelnou věcí. Kritiku jsme sklízeli ze všech koutů komunity, včetně pracovníků ministerstva školství. V určité fázi studia jsme se museli dohodnout na společném úboru, který budeme nosit, když půjdeme na externí aktivity. Nejhorší zkušenost byla, když jsme s kamarádem vyrazili na vědeckou soutěž. Přišla řada na prezentaci našeho projektu, a tak nás zavolali na pódium. Na pódium jsme přišli v civilu a všichni v sále se začali smát. Naše prezentace byla zastavena a museli jsme chvíli čekat, než nám bylo dovoleno prezentovat. Jsem moc rád, že se nám prezentace nakonec povedla, a později po prezentaci jsme si našli nové přátele.

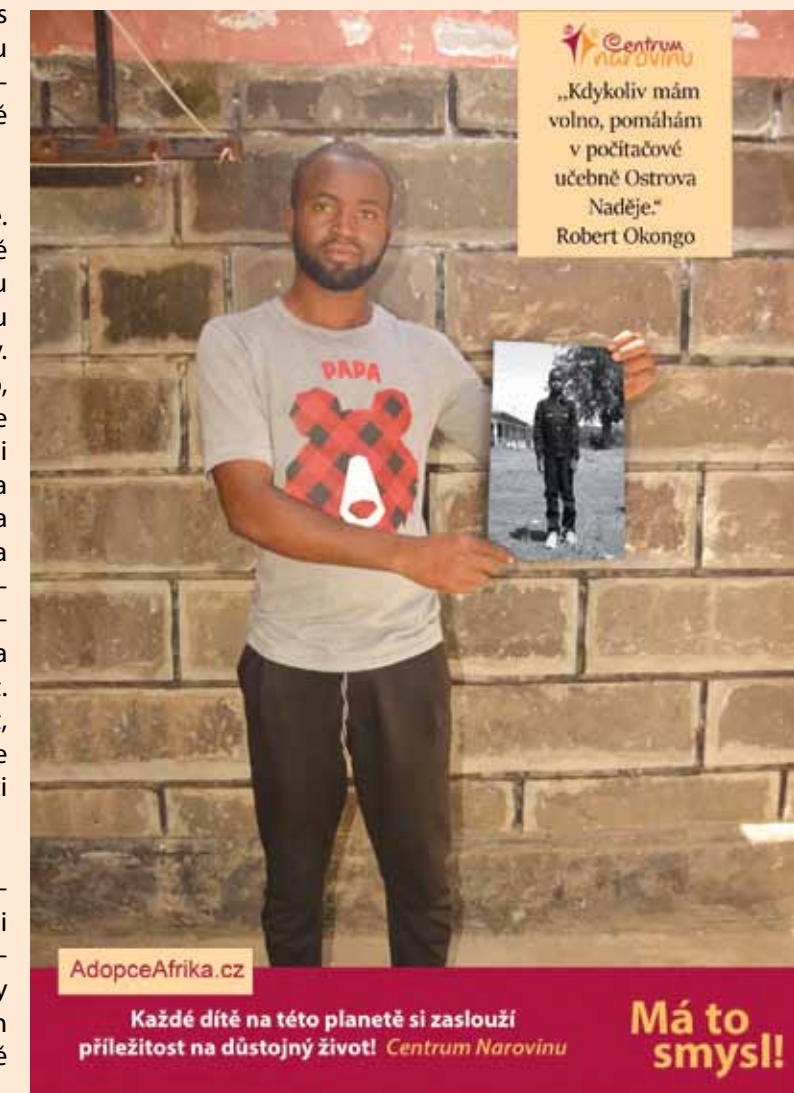
V roce 2019 jsem dokončil střední školu a dostal se na univerzitu. Nyní jsem ve třetím ročníku na univerzitě a studuji bakalářský obor informatika. Nemohu toho zatím moc nabídnout na oplátku, ale kdykoli mám prázdniny, vždycky rád pomůžu v počítačové učebně. Až dostuduji, rád bych nějaký čas pracoval jako dobrovolník v počítačové učebně

Ostrova Naděje. I když jsem Ostrov naděje opustil, v mnoha ohledech pozitivně ovlivnil můj život. Zásada „chovej se k druhým tak, jak bys chtěl, aby se chovali oni k tobě“ ve mně žije. Nemám dost slov, abych vyjádřil svou vděčnost Ostrovu Naděje za to, že při mně stál až do této chvíle.

Robert Okongo

Podpořte vzdělání jednoho konkrétního dítěte i vy a dejte mu naději na lepší budoucnost, děkujeme. Databázi dětí a bližší info k projektu najdete na www.AdopceAfrika.cz

AdopceAfrika.cz

Každé dítě na této planetě si zaslouží příležitost na důstojný život! Centrum Narovinu

Má to smysl!

Staňte se patronem školáka v Keni

Nabídka partnerství pro mateřské, základní i střední školy

Vážená paní ředitelko, vážený pane řediteli, učitelé a studenti, obracíme se na Vás s prosbou o zapojení do projektu „Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku“, který naše obecně prospěšná společnost Centrum Narovinu organizuje od roku 2002. Tento rok tedy slavíme 20 let projektu – 20 let krásných příběhů.

Pomozte nám splnit sny studentů z Ostrova Naděje a umožnit jim lepší budoucnost tím, že se stanete jejich patrony a podpoříte je na cestě za vzděláním. V areálu Ostrova Naděje je v současné době přes 500 dětí od mateřské školky až po středoškoláky. Vybrat si tak můžete toho nejlepšího parťáka pro komunikaci s Vašimi studenty.

Projekt je samozřejmě přínosem pro obě strany. Co konkrétně přinese Vám?

Možnost se přímo zapojit do smysluplného rozvojového projektu a sledovat jeho dopad – se studenty a jejich rodinami budete v pravidelném písemném kontaktu. 3x ročně dostanete vysvědčení, dopisy a fotografie. Aktivní komunikací a sdílením zkušeností se můžete vzájemně inspirovat a spolu-vytvářet a posouvat projekt vlastními zkušenostmi a nápady.

Prohlubování témat multikulturní výchovy, rozvojové spolupráce a účinné pomoci – studenti budou rozvíjet kritické myšlení a díky osobnímu a přímému zapojení do projektu se zvýší jejich vnímavost a citlivost k účinné pomoci, solidaritě a soucítění s lidmi jiné kultury a jejich problémy. Projekt přispívá také k vytváření tolerantní multikulturní společnosti a k prevenci diskriminace a rasismu.

Projekt Adopce na dálku můžete propojit s Vašimi předměty a výukovými projekty – pravidelná komunikace v angličtině, propojení témat v dějepise, zeměpise, multikulturní, hudební či výtvarné výchově atd. V rámci Ostrova Naděje je také možnost online spojení a komunikace s dětmi a třídami „naživo“.

Dobry pocit, že pomáháte tam, kde je to nejvíce potřeba – děti v našem projektu pocházejí z prostředí rybářské komunity ostrova Rusinga Island a velmi nelehkých životních situací. K chudobě vede často ngramotnost a nízké vzdělání, dívky často nedokončí ani základní stupeň vzdělání... Proto podporujeme vzdělání dětí a jejich šanci na lepší budoucnost.

Projekt je mnohem více než pouhá ekonomická výpomoc – vytváří pouto solidarity a porozumění mezi různými kulturami. Částka na podporu jednoho dítěte na základní škole činí 7200,- (300 EUR) / rok a na střední škole a v sirotčinci Ostrova Naděje je to 16800,- Kč (660 EUR). Platbu je možné si rozložit i do více splátek. Z peněz je dítěti uhrazeno vše, co potřebuje ke studiu (školní uniforma, učebnice a školní pomůcky, školní poplatky atd.), v případě střední školy a sirotčince částka také zahrnuje náklady na ubytování a stravu.

Více detailních informací k projektu včetně referencí ze škol, které již s projektem spolupracují, najdete na našich webových stránkách www.AdopceAfrika.cz, aktuální informace můžete také sledovat na www.facebook.com/CentrumNarovinu

V případě zájmu o více informací rádi uspořádáme ve Vaší škole úvodní informační přednášku s promítáním a povídáním a přiblížíme tak učitelům a studentům život v Keni, každodenní problémy a možnosti podpory.

Přejeme Vám úspěšné vykročení do nového školního roku a těšíme se na spolupráci s dalšími školami.

*Za Centrum Narovinu Simona Heřtusová
simona.hertusova@adopceafrika.cz*

